

104243 - ADVIES

in de klacht van:

de heer en mevrouw A, ouders van B, wonende te C, voormalig leerling van D, klagers
tegen

mevrouw E, als leerkracht verbonden aan D, wonende te C,

mevrouw F, als leerkracht verbonden aan D, wonende te C,

mevrouw G, als plaatsvervangend directeur verbonden aan D, wonende te C, verweersters

VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij klaagschrift met bijlagen van 11 juni 2009, ingekomen op 30 juni 2009 en aangevuld d.d. 16 september 2009, hebben klagers op grond van de klachtenregeling van de betrokken school bij de Landelijke Klachtencommissie Onderwijs (LKC) een klacht jegens verweersters ingediend met de volgende inhoud:

Klagers klagen over de onjuiste pedagogische aanpak van mevrouw E en F, leerkrachten van hun zoon B in groep 8. Beide leerkrachten hebben jegens B een negatieve en bevooroordeelde houding aangenomen en zijn gedrag negatief bekrachtigd. Klagers wijzen in het bijzonder op de kwestie waarbij zonder navraag of overleg met klagers of B de politie werd ingeschakeld om B te horen in verband met vernielingen aan school.

Klagers hebben de aanpak van beide leerkrachten in hun klaagschrift benoemd als 'pedagogisch wangedrag' en er op gewezen dat dit het zelfbeeld en zelfvertrouwen van B heeft ondermijnd.

Ten aanzien van het onderdeel van de klacht over de inschakeling van de politie is mevrouw G mede als verweester aangemerkt.

Verweersters hebben de klacht weersproken.

OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

Uit de stukken en het ter zitting verhandelde is de Commissie gebleken dat klagers niet het pesten van B en de reactie van de school daarop ter discussie stellen. Klagers hebben met name bezwaar tegen de reactie van verweersters op het gedrag van B. De voortdurende negatieve bekrachtiging met als keerzijde het ontbreken van aanmoediging, het door de leerkrachten proberen via B een ingang bij de andere kinderen te krijgen, gekoppeld aan de bemoeienis van school met buitenschoolse zaken alsmede het incident met de politie vormen tezamen de klacht.

De Commissie zal eerst overgaan tot het behandelen van de drie concrete met name genoemde incidenten uit de klacht. De eerste twee incidenten betreffen de bemoeienis met buitenschoolse zaken.

Over het incident aangaande de Hyves pagina van B overweegt de Commissie dat het niet zo is dat de school, zoals klagers stellen, niets te zoeken heeft op de site van een leerling. De Commissie maakt daarbij wel onderscheid. Het is niet zo dat het tot de taak van de school behoort om als school actief te onderzoeken of de sites waarop leerlingen zich op

internet profileren naar de norm van de school toelaatbaar zijn. Wel is het zo dat als de school signalen bereiken over dergelijke sites en deze daar aanleiding toe geven het de school vrij staat de betreffende site (die immers in het algemeen uit de aard van het internet openbaar zal zijn) te bezoeken om een en ander te verifiëren. In het geval van B bestond er aanleiding voor de school om zijn site op Hyves te bezoeken omdat, zonder dat de school zelf actief op internet heeft gespeurd, gebleken was dat hij, onder andere, op de site een poll had gemaakt met de titel “wie is de stomste van de klas”. Juist omdat er in de afgelopen jaren problemen waren in de klas met pestende kinderen was het begrijpelijk dat de school hierin onderzoek heeft gepleegd en vervolgens is opgetreden door over de site contact op te nemen met klagers. Verweersters hebben hierin naar het oordeel van de Commissie niet onjuist gehandeld.

Over het incident waarbij B in het weekend voor het raam van zijn huis zijn blote billen heeft laten zien, overweegt de Commissie dat gebleken is dat de betreffende leerkracht, verweerster E, hierover door andere kinderen op school was benaderd. Deze kinderen hadden gezien dat B zijn blote billen voor de ramen had laten zien. De Commissie acht het gezien de pedagogische rol die een leerkracht heeft, op zich niet onjuist dat de leerkracht B hierover vragen heeft gesteld. Echter, nadat B antwoord had gegeven, had hiermee de kous voor de leerkracht af moeten zijn. Het betrof immers een incident buiten schooltijd dat in huis bij B plaats vond en van enige rechtstreekse connectie met de goede gang van zaken op school was geen sprake. Door echter nogmaals B te ondervragen en vervolgens er op te staan mee te gaan naar zijn moeder om te controleren dat hij over zijn handelwijze niet zou liegen is de leerkracht naar het oordeel van de Commissie buiten haar bevoegdheden getreden en heeft zij niet correct gehandeld. Over het horen van B door de politie overweegt de Commissie dat uit het verhandelde ter zitting gebleken is dat toen de politie op school kwam naar aanleiding van de melding van de school van vandalisme, de agenten hebben aangegeven te willen praten met leerlingen die veel op het schoolplein spelen of die in de buurt wonen. Desgevraagd door de Commissie hebben verweerders ter zitting aangegeven dat zij toen twee namen van leerlingen en drie namen van ex-leerlingen hebben genoemd. Bij de twee namen van leerlingen zat de naam van B. Hierop heeft de politie verzocht een gesprek te mogen voeren met B. De politie gaf daarbij aan verweersters aan dat dit geen probleem was. De Commissie acht de gang van zaken zeer ongelukkig. Allereerst is het voor B onprettig dat vanuit school zijn naam is aangedragen voor contact met politie, zonder dat hij hiervoor op dat moment uitleg van school heeft gekregen. Daarnaast behoeft het geen betoog dat het halen van een kind uit de klas door de politie op zich al heel belastend is voor een kind, ongeacht of het iets heeft misdaan of niet. Daarenboven had het op de weg van de politie gelegen om B in het bijzijn van een hem vertrouwd persoon, zoals een ouder, te laten horen. Naast de verantwoordelijkheid van de politie, heeft ook de school hierbij een eigen verantwoordelijkheid. Zo had de school eerst de ouders van B op de hoogte kunnen brengen dat hij gehoord zou worden door de politie en had de school met de politie af kunnen spreken dat B in aanwezigheid van zijn ouders buiten schooltijd gehoord zou worden. Gebleken is dat B de bevraging door de politie als een verhoor en als niet prettig heeft ervaren. Hoewel de Commissie deze gang van zaken ongelukkig vindt, heeft zij toch enig begrip voor het feit dat verweersters zich hebben laten leiden door de beroepsmatige autoriteit van de politie. Echter, juist omdat vanuit school uitdrukkelijk bij de politieagenten is nagevraagd of een en ander wel gebruikelijk en toelaatbaar was had het op de weg gelegen van verweersters om extra zorg te besteden aan nazorg. Verweerster had zowel B als klagers na de ondervraging door de politie uit eigen beweging dienen te benaderen om uitleg te verschaffen en vragen te beantwoorden. Nu zijn klagers eerder benaderd door de

politie dan door de school. Toen gebleken was welke impact de ondervraging door de politie op B had gemaakt, had verweerster G meer nazorg moeten verlenen naar B en zijn ouders toe.

Meer in algemene zin merkt de Commissie op dat uit de stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat de visies van klagers en verweersters uiteenlopen over de wijze waarop B werd bejegend op school. De Commissie overweegt hierover dat partijen recht tegenover elkaar staan in hun stellingen over de negatieve bekrachtiging van B en het ontbreken van positieve feedback naar B. Verweerster E heeft ter zitting aangegeven dat zij zich wel eens uitsprak naar B in de zin als aangehaald door klagers, namelijk dat hij beter diende te presteren als hij naar de middelbare school wilde. Ook is B aangewezen door verweersters toen de politie met leerlingen over gepleegde vernielingen op school wilde spreken. Daarnaast heeft verweerster E in een e-mail aan de ouders van een klasgenoot met zoveel woorden aangegeven van oordeel te zijn dat B (overigens zonder de naam van B in die e-mail te noemen) vaker bij incidenten betrokken is geweest. Dit doet vermoeden dat op sommige momenten van een neutrale houding tegenover B geen sprake is geweest. Dit is naar het oordeel van de Commissie echter onvoldoende om te concluderen tot een structurele negatieve en bevooroordeelde houding van verweersters ten opzichte van B.

De Commissie voegt hieraan toe dat zij van oordeel is dat de door de school gehanteerde methode tegen pestgedrag waarbij volgens verweersters uitgegaan wordt van een gezamenlijke verantwoordelijkheid situaties in de hand werkt zoals is geschetst door klagers. B werd door verweersters aangesproken op zijn functie in de groep en hij werd daarmee in een voor hem lastige positie geplaatst. In het verlengde hiervan overweegt de Commissie het onwenselijk te achten dat, zoals verweersters ter zitting hebben erkend, de leerlingen van groep 7, 8 als rolmodel verantwoordelijk worden gemaakt voor het gedrag van jongere leerlingen.

Wat hier van zij, de Commissie stelt vast dat klagers zich met een zekere regelmaat tot verweersters hebben gewend over B, zowel aangaande het voortdurende pestgedrag tegen hem als over de pedagogische bejegening door verweersters van B. Ter zitting hebben verweersters verklaard niet te hebben geweten dat B het niet naar zijn zin had op school. Hieruit blijkt volgens de Commissie dat verweersters E en F de ernst van de situatie niet onderkend hebben. De Commissie kan zich niet aan de indruk onttrekken dat de geschillen tussen klagers en verweersters voor een aanmerkelijk deel hun grondslag vinden in een verschil in pedagogische benadering. Daarnaast kan de Commissie zich voorstellen dat bij klagers het gevoel is ontstaan dat verweersters zich onvoldoende hebben gerealiseerd welke impact de diverse geschillen hebben gehad op klagers en het welzijn van hun zoon. Het voorgaande brengt de Commissie tot het oordeel dat verweersters klagers in onvoldoende mate serieus hebben genomen in, en onvoldoende gereageerd hebben op signalen van klagers.

Klagers hebben het optreden van verweersters gekwalificeerd als pedagogisch wangedrag. De Commissie acht dit gezien het voorgaande een te sterke kwalificatie.

Wel is de Commissie van oordeel dat verweersters E en F tekort zijn geschoten in hun verplichtingen om klagers serieus te nemen in de uiting over hun zorgen over het functioneren van B op school. Voorts heeft verweerster E niet juist gehandeld in de afhandeling van het incident waarbij B zijn blote billen heeft laten zien en hebben verweersters niet adequaat gehandeld bij het incident waarbij de politie B op school heeft ondervraagd en zijn bij de nazorg van dit incident in gebreke gebleven. De Commissie zal de klacht in die zin gegrond verklaren.

OORDEEL VAN DE COMMISSIE

De Commissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat

- de klacht tegen verweersters E en F voor zover het betreft het niet serieus nemen van klagers in hun naar school geuite zorgen over het functioneren van hun zoon B op school gegrond is;
- de klacht voor zover deze is gericht tegen verweerster E over haar optreden in het incident waarbij B zijn blote billen heeft laten zien gegrond is;
- de klacht voor zover deze is gericht tegen verweersters E, F en G over het incident met de politie gegrond is;
- de klacht voor zover deze is gericht tegen verweersters E en F over het incident met de Hyves pagina ongegrond is.

Utrecht, 15 oktober 2009, mr. R. van de Water, voorzitter, drs. M.J.M.N van der Drift en drs. W.D. Hajonides van der Meulen, leden, mr. J.A. Breunesse, secretaris.